

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - ANDET KORINTHERBREV

343 Andet Korintherbrev 1:1-11

Al trøsts Gud, som trøster os i al vor trængsel

Paulus er fuld af tak og pris til Gud for den trøst, han har erfaret. Det er ikke kønne teorier, han taler om. Hans lidelser var årsagen til, at han lærte Gud at kende som trøstens Gud; men i stedet for at beklage sig over vanskelighederne, er han optaget af at glæde sig over Guds hjælp. Han ser lidelserne som en skole, hvor han har lært at hjælpe andre, der har det svært. Det er en virksom hjælp, nemlig kendskab til Gud. Trøsten giver ikke udfrielse fra vanskelighederne, men kraft til at udholde dem (6). Han var helt færdig, men just i den tilstand oplevede han, at Gud gav ham nyt liv. Opstandelseslivet kan kun erfares på den anden side af døde!

HUSKEVERS: 2. Thessalonikerbrev 2:16-17.

344 Andet Korintherbrev 1:12-24

Så sandt Gud er trofast, er vor tale ... ikke både ja og nej

Paulus kan med stor frimodighed bedyre, at han ved Guds nåde har levet oprigtigt og retfærdigt i sit forhold til korintherne. Han ændrede ikke sin rejseplan efter forgodtbefindende. Han forsvarer sig kraftigt imod denne beskyldning, for en sådan upålidelighed fra hans side ville dadle det evangelium, han forkyndte. Hans eget liv måtte svare til evangeliet - Guds trofasthed og troværdighed måtte vise sig i hans tjeners pålidelighed. Vi må selv holde vort ord, om vi ønsker, at mennesker skal tro vort vidnesbyrd om Gud. Paulus ændrede sin rejseplan for at undgå et pinligt opgør med korintherne; af sand kærlighed til dem, kom han ikke som først planlagt.

HUSKEVERS: Titusbrevet 2:10.

345 Andet Korintherbrev 2:1-11

Det er nok med den straf, han har fået af flertallet

Det var Paulus' kærlighed til korintherne, der havde tvunget ham til at skrive det strenge brev, i hvilket han bl.a. øjensynligt havde forlangt, at den omtalte synder skulle udstødes af menigheden. Han vidste, hvor skadeligt det var for menigheden at lade ham fortsætte. Dette drastiske skridt havde haft den tilsigtede virkning. Vedkommende var blevet dybt bedrøvet over sig selv, og det var derfor muligt for menigheden at tilgive ham og modtage ham på ny. Der er altid plads i menigheden til syndere, der har omvendt sig fra deres synd. Menigheden er ikke for de retfærdige, men for tilgivne syndere.

HUSKEVERS: Salme 51:19.

346 Andet Korintherbrev 2:12 - 3:3

I er et Kristus-brev skrevet med den levende Guds Ånd

Hvor end Paulus kom hen, forkyndte han evangeliet og bragte således kendskab om Kristus alle vegne. Gud åbenbarede Kristus gennem forkyndelsen som en liflig duft, en Kristi vellugt; men dog ikke for alle. Evangeliet blev til liv for dem, der lod sig frelse; men det blev et dommens ord til død for dem, der forkastede det. Noget lignende gælder os, for som Paulus kalder korintherne et Kristus-brev skrevet af Guds Ånd, er vi også levende budbringere fra Jesus Kristus. Vort liv bringer bud fra Gud, selv når vi ikke siger noget. Måtte vi altid bringe et værdigt budskab til de mennesker, vi færdes iblandt!

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 2:12

347 Andet Korintherbrev 3:4-18

Vi, som ... i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles

Da Moses fik de ti bud, lyste hans ansigt som med en aflagens af Guds herlighed. Dog førte denne lov til fordømmelse, fordi ingen formåede at holde den og derved blive kendt retfærdig. Den nye pagt formidles ved Herrens Ånd og overgår i herlighed langt den første "bogstavets" pagt. Der er ingen grund til at dække over den nye pagt, den er herlig, og dens herlighed forsvinder ikke; den bringer os i Kristus retfærdighed som en ufortjent gave fra Gud. De, som holder sig til den gamle pagt og vil frelses ved egne gerninger, kan ikke se herligheden i den nye. Men vi ser den; vi skuer Herrens herlighed, og Helligånden forvandler os derved. Evangeliet er herligt!

HUSKEVERS: Romerbrevet 12:2

348 Andet Korintherbrev 4:1-12

Lyset, der stråler fra evangeliet om Kristi herlighed

Paulus forkyndte Kristus Jesus som Herren; han var Guds gave til menneskers redning, men de fleste var blinde for det og forkastede ham i vantro. Lad os takke Herren, om han har åbnet vore øjne, så vi har set Jesu Kristi herlighed i evangeliet og har taget imod tilgivelse og frelse ved at tro på ham. Det er ingen selvfølge, at vi kan se den. Herligheden og kraften var Guds alene. Paulus var som et lerkar; han blev ikke stærk i sig selv, men ville gang på gang være gået til grunde, om ikke Guds opstandelseskraft havde oprejst ham på ny. Hans liv var en bekræftelse af hans budskab - gennem døden virker Gud opstandelsen.

HUSKEVERS: 1. Thessalonikerbrev 1:5

349 Andet Korintherbrev 4:13 - 5:10

Så er vi da altid ved godt mod

Paulus havde grund nok til at miste modet; han var udsat for forfølgelse fra de vantro og skuffelser fra de troende. Hvordan kunne han så altid være ved godt mod? Han vandrede i troen, han så det usynlige som virkelighed, der vil vare ved, når alt det synlige med dets problemer og vanskeligheder er forbi. Han forventede et nyt opstandelseslegeme, derfor gjorde det ikke noget, at hans jordiske legeme, som han beskriver som et "telt", han boede i, blev slidt op i Guds tjeneste. Tværtimod længtes han hen til den dag, hvor han ville få lov at forlade det og komme hjem til Herren. Vi kan ikke forvente at føle os "hjemme" i verden, når vi hører hjemme i Himmelen!

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:24-25

350 Andet Korintherbrev 5:11-21

Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus

Når Paulus taler om, at han frygter Herren, har han måske Kristi domstol i tankerne (10), for han ønsker at gøre fyldest i sit kald til at tjene Gud. Men det er Kristi kærlighed, der tvinger ham til at forkynde evangeliet. Kristus døde for alle, derfor var det rimeligt, om alle levede for ham. Evangeliet er, at Gud har forligt verden med sig selv, og at han har skabt noget helt nyt ved Jesu opstandelse. Det gamle er forbi. Dette budskab må gøres kendt, så mange flere lader sig forlige med Gud, så han kan omskabe dem, og de kan få gavn af Kristi offerdød. Kristi kærlighed burde også drive os til at tjene Gud ved at gøre evangeliet kendt, så meget vi kan.

HUSKEVERS: Romerbrevet 5:10.

351 Andet Korintherbrev 6:1-13

(Vi) anbefaler os selv som Guds tjenere på alle måder

Paulus var ikke reserveret over for korintherne, men de var reserverede over for ham, og det hindrede dem i at modtage den hjælp, han kunne give dem. Derfor prøver han at hjælpe dem ved at beskrive, hvordan hans liv i Guds tjeneste er. Det er hårdt og slet ikke misundelsesværdigt. Men Paulus er ikke ude efter med-lidenhed; der er en umiskendeligt triumferende og sejrende tone i hans redegørelse, idet han nævner de modsætninger, der gør sig gældende. Han forventer ikke, at Herren skal skåne ham for vanskelighederne, men tværtimod at hans lidelser bekræfter, at han virkelig tjener Gud, idet han bliver bevaret midt i det hele. At modsætningerne i v.10 f.eks. kan forenes, kan ikke forklares, kun erfares!

HUSKEVERS: 2. Timotheusbrev 3:10-12

352 Andet Korintherbrev 6:14 - 7:7

Vi skal rense os selv fra al snavs på krop og ånd

Der er et skel mellem den troende og den vantro, som er lige så afgjort som skellet mellem lyset og mørket. Det er en kendsgerning. Hvis Guds Hellige Ånd bor i os, kan vi ikke have Åndens fællesskab med verden. Det betyder ikke, at vi ikke kan omgås dem, men at vi ikke må binde os til dem i en fælles sag, for vi har ikke samme mål for øje. Lad os følge Jesu eksempel; han færdedes iblandt syndere, men han var aldrig et med dem. Hans mål var altid at gøre sin Faders vilje og få mennesker bort fra deres synd, så de kunne tjene Gud; derfor blev han ikke besmittet, mens han vandrede iblandt dem.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 7:26.

353 Andet Korintherbrev 7:8-16

Bedrøvelse efter Guds vilje virker omvendelse til frelse

Paulus' skrappe brev havde haft den tilsigtede virkning, og derfor var han glad, han havde skrevet det, selv om han ikke havde ønsket at gøre korintherne kede af det. De havde ladet Paulus' strenge brev virke bedrøvelse efter Guds vilje - dvs. de havde ikke opgivet i fortvivlelse, men de havde taget det til sig og handlet efter det. Når Guds ord rammer vor samvittighed, må vi ikke være fortvivlede, men forstå, at hans kærlighed kalder os til omvendelse. Det er bevis på hans nåde imod os, at vi kan høre, hvad han siger, og vi må benytte lejligheden til at bringe det i orden, han har talt til os om. Ellers risikerer vi at blive åndeligt døde.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 3:19.

354 Andet Korintherbrev 8:1-15

- Han for jeres skyld blev fattig, skønt han var rig

Paulus' opfordring til at bidrage til indsamlingen sætter sagen i et større perspektiv. Det er ikke blot et spørgsmål om at give en pengegave. Korintherne mente, de var åndeligt rige; så lad dem vise det i rundhåndethed til deres fattige nådesøskende i Jerusalem. Paulus forlanger det ikke, for en tvungen gave har ingen værdi; men han påpeger, at indsamlingen giver dem en anledning til at vise kærlighed i gerning. Han går så langt, at han minder dem om, hvordan Jesus Kristus gav afkald på alt, for at de kunne få åndelig rigdom. Et stærkere argument for at opdne de helige til gavmildhed kan næppe gives. Det er kærlighed og taknemmelighed til ham, der får os til at give rigeligt.

HUSKEVERS: Lukasevangeliet 6:38.

355 Andet Korintherbrev 8:16-24

Vi stræber jo efter, hvad der er ret

Paulus omtaler flere brødre, der havde med kærlighedsgaven at gøre. Han ville undgå, at nogen kunne mistænke ham for at bruge nogle af midlerne til sig selv. Af samme grund vil Titusbrevet ikke komme alene til Korinth, men sammen med en pålidelig bror. Menighedernes repræsentanter delte ansvaret for, at gaven blev afleveret i god behold i Jerusalem. Det er selvfølgelig først og fremmest vor opgave at stræbe efter at gøre, hvad der er ret i Herrens øjne, men her påpeger Paulus, hvor vigtigt det er, at vi handler ret også i menneskers øjne. Det er vores pligt at undgå mistænksomhed udefra ved at behandle menighedens pengesager på en tillidsvækkende måde.

HUSKEVERS: Ordsprogene 3:3-4

356 Andet Korintherbrev 9

Jeg kender jo jeres gode vilje

Med en blanding af ros og formaning fortsætter Paulus sin omtale af indsamlingen til Jerusalem. Han har over for andre menigheder rost korinthernes vilje til at give; nu føler han det tilrådeligt at sende et par brødre i forvejen for at sikre, at de virkelig har fulgt den gode begyndelse op. Paulus kender den menneskelige svaghed, at det er nemmere at blive begejstret og ivrig i begyndelsen, men gnisten kan forsvinde, før sagen er ført igennem. Han er ikke for "åndelig" til at bruge sin overtalelsesevne med stor effekt. Korintherne måtte have følt, at de ville snyde sig selv, om de ikke gav rigeligt og havde en stor gave parat, når Paulus kom.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 4:17.

357 Andet Korintherbrev 10:1-11

Jeg ... formaner jer ved Kristi mildhed og sagtomdighed

Paulus havde ikke lyst til at optræde strengt blandt korintherne. Han ved godt, at nogle anklager ham for det, men sandheden er, at han helst vil undgå en sådan optræden. Der foregår dog en åndelig kamp, også i menigheden i Korinth, og som apostel er han forpligtet til at kæmpe på Guds side. De, der har store tanker om sig selv og således forhindrer menighedens vækst, vil få med Paulus at gøre. Han har menighedens opbyggelse stærkt på sinde og vil sætte alt ind på den. Derfor kan han ikke lade være med at straffe om nødvendigt - menneskets hovmod må ikke have lov til at stå Guds gerning imod - men han håber på, at de vil lade sig formane.

HUSKEVERS: Romerbrevet 12:3

358 Andet Korintherbrev 10:12-18

Helt til jer er vi kommet med evangeliet om Kristus

Paulus har sin myndighed fra Gud, derfor er han forpligtet til at gribe ind i Korinth. Han var i begyndelsen sendt til dem af Gud; de hørte evangeliet gennem ham, og derfor har han et specielt ansvar for dem, som han ikke kan løbe fra. Han længes efter at se dem så grundfæstet i troen, at han kan forlade dem og nå endnu længere ud med evangeliet. Han er kaldet af Gud, og det er denne overbevisning, der giver ham myndighed og får ham til at tilbagevise hans modstandere. Han havde speciel autoritet som apostel; men det kan være nødvendigt også i dag for en åndelig leder, helst i samråd med andre, at vise myndighed for at varetage det ansvar, der er betroet dem af Gud. Målet må være: menighedens opbyggelse til Kristi ære.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 13:17.

359 Andet Korintherbrev 11:1-6

Jeg våger skinsygt over jer med en skinsyge som Guds
Paulus' hjerte brænder for korintherne. Han ser, at de er ved at blive bedraget til at miste deres enfoldige tro på Kristus som Frelser. Det er grunden til, at han taler så skarpt imod disse "overapostle", der er kommet med et fordrejet budskab og er ved at vinde anerkendelse i menigheden som højere stående apostle end Paulus. Hans troværdighed er draget i tvivl, og han må forsvare sig for at holde korintherne til det evangelium og den Jesus, som han forkyndte for dem. Han ved, at han har bragt dem det sande evangelium, hvorved de bliver retfærdiggjorte i Kristus; han ønsker at redde dem fra at blive ført bort fra denne Jesus Kristus.

HUSKEVERS: Galaterbrevet 1:8.

360 Andet Korintherbrev 11:7-15

På ingen måde ... vil jeg være jer til besvær

Paulus havde ikke benyttet sin ret til at få sit underhold i Korinth. Denne kendsgerning var blevet brugt af hans modstandere som bevis på, at han ikke havde ret dertil, men var en selvbestaltet prædikant. Paulus giver den virkelige grund: dels vil han ikke være til besvær for korintherne, og dels ville han skille sig klart ud fra de falske lærere, der hellere end gerne tog imod deres underhold. Paulus holdt aldrig uden videre på sin ret, men handlede under hensyn til, hvad der tjente Kristi menighed bedst. Lad os følge hans eksempel i forhold til menigheden og sætte hensynet til os selv på andenplads og derved vise i praksis, at vi søger Guds rige først.

HUSKEVERS: 1. Korintherbrev 10:32-33

361 Andet Korintherbrev 11:16-33

Hvis jeg skal ... vil jeg være stolt af min magtesløshed
Tvunget af hensynet til korintherne, der så tåbeligt har ladet sig imponere af falske læreres selvros, indlader Paulus sig på at nævne det, han selv har at være stolt af! Han gør krav på at være Kristi tjener endnu mere end de, samtidig med at han betegner sådanne ord som vanvittige. Beviset på hans tjeneste er den lange liste trængsler, han har lidt for evangeliets skyld. Men det er ham imod at rose sig på denne måde, og han erkender, at det eneste, han virkelig har at være stolt af, er hans magtesløshed, for det gør det muligt for Herren at komme til med sin kraft, og det er den, der virker gennem ham til frelse for mennesker, der tror på det evangelium, han forkynder.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 4:12-13

362 Andet Korintherbrev 12:1-10

Når jeg er magtesløs, så er jeg stærk
Paulus føler sig tvunget til at nævne den åbenbaring, han fik for 14 år siden, da han blev rykket bort til Paradiset. Han vidste ikke, om han var i legemet - måske lå hans legeme forslået og blødende uden for Lystra eller et andet sted imens. Alligevel føler han ikke, at det er tilbørligt at røbe, hvad han hørte; de var "uudsigelige ord", en påmindelse om, at ikke alt kan fortælles om Guds åbenbaringer. Han ville bare understrege, at selv om han er magtesløs - og hans torn i kødet er med til at ydmyge ham i menneskers øjne - har han dog fået disse høje åbenbaringer og i så henseende kan mere end stå mål med sine modstandere. Men han roser sig helst af sin afmagt, for den beskytter ham mod hovmod og gør plads for Kristi magt.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 6:10.

363 Andet Korintherbrev 12:11-21

Jeg vil gerne bruge alt, ja, selv blive brugt op for jer
Korintherne burde fra deres eget kendskab til Paulus have været overbevist om, at han var apostel. De var blevet kristne gennem hans forkyndelse, og han havde gjort mægtige gerninger iblandt dem. Det skulle ikke have været nødvendigt for ham at forsvare sig over for dem mod de nye folk, der var kommet med et budskab, der var bedre end det evangelium, Paulus havde givet dem. Når han gør det, er det ikke af personlige hensyn, men for menighedens skyld, fordi han for Guds ansigt har ansvar for dens opbyggelse. Det var vigtigt, at han bevarede - eller genvandt - deres tillid, så han fortsat kunne hjælpe dem. Deres manglende kærlighed til ham har ikke svækket hans kærlighed til dem. Han er stadig rede til at blive brugt op for dem. Her viser han Kristi sindelag.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 5:25-27.

364 Andet Korintherbrev 13

Han lever ved Guds magt, og vi er magtesløse i ham
Igen lyder Paulus streng p.g.a. den myndighed, Gud har givet ham til at opbygge menigheden. Han er sit ansvar bevidst. Han opfordrer stærkt korintherne til at ransage sig selv og se, om Jesus Kristus er i dem. Det er det væsentligste: lad dem holde op med stridigheder om mindre ting. Paulus har hjerte for korintherne. Deres opbyggelse ligger ham så stærkt på sinde, at han kan glæde sig over sin egen magtesløshed, bare de er stærke, fordi det er svar på hans bønner for dem (9). Er vi villige til at blive holdt i magtesløshed, så vi lærer at leve i kraft af Gud? Kristus blev korsfæstet i magtesløshed, men han lever ved Guds magt. Kun ved at blive i ham kan vi opleve hans opstandelseskraft.

HUSKEVERS: Romerbrevet 8:11